

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Încheiere

Dosar nr. 3160/2/2019

Ședința publică din data de 5 noiembrie 2021

Președinte : **Ana Roxana Tudose** - **Judecător**
Adrian Remus Ghiculescu - **Judecător**
Ionel Barbă - **Judecător**
Irina Alice Leasă - **Magistrat asistent**

Pe rol se află soluționarea recursurilor declarate de Ene Nicanor George, prin mandatar Ene Dragoș Marian, împotriva Încheierii din data de 05 septembrie 2019 și a recursurilor promovate de Ene Nicanor George -prin mandatar și de Băsescu Traian împotriva Sentinței civile nr. 471 din 20 septembrie 2019, pronunțate de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, se prezintă recurentul-pârât Băsescu Traian, prin avocați Valeriu Stoica și Iustin Armașu, intimatul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic Romeo Pavelescu și directorul instituției Alexandru Francesco, lipsind recurentul Ene Nicanor George.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând faptul că recursurile sunt declarate în termen, iar în cauză au fost formulate întâmpinări și precizări, nefiind invocate excepții.

Se mai învederează că, în cauză, au fost formulate 3 cereri de intervenție, iar prin recursul formulat Ene Nicanor George, aceasta a solicitat sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea unor excepții de neconstituționalitate, motiv pentru care a fost formulat dosarul asociat nr. 3160/2/2019/a1, aflat pe rolul Înaltei Curți, Completul de judecată nr. 4.

Înalta Curte învederează părților faptul că în acest dosar au fost formulate 3 cereri de intervenție, comunicate și de care părțile au luat cunoștință, iar în cursul ședinței de judecată, a fost depusă o altă cerere de intervenție accesorie, formulată de Lupea Nicodim Eugen, în interesul recurentului Ene Nicanor George, recurent care are deschisă calea reformării din perspectiva respingerii ca inadmisibilă, în principiu, a cererii de intervenție.

Pentru a preîntâmpina formularea în continuarea a unor cereri dilatorii, având în vedere faptul că această cerere de intervenție este realizată în interesul unui recurent care are perspectiva recursului numai în ceea ce privește cererea sa de intervenție, Înalta Curte propune părților acordarea unui interval de timp și lăsarea cauzei la a doua strigare, pentru a putea lua cunoștință de conținutul cererii de intervenție și pentru a păși mai departe în soluționarea acestui proces.

Cu titlu preliminar, avocatul recurentului – pârât depune la dosar o cerere de

precizare a recursului în ceea ce privește inadmisibilitatea acțiunii în constatare, formulată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Înalta Curte lasă cauza pentru a doua strigare, pentru a da părților posibilitatea de a studia cererea de intervenție depusă în cursul ședinței de judecată.

La reluarea dosarului, Înalta Curte pune în discuție cererile de intervenție formulate, având în vedere faptul că este cunoscut deja că instanța de judecată este obligată în prezența unor cereri de intervenție, să stabilească cadrul procesual al procesului.

Înalta Curte pune în discuție admisibilitatea, în principiu, a cererii de intervenție formulată de Deșliu Ana Madlen, precizând că aceasta este o cerere de intervenție pe care petenta nu a înțeles să o încadreze nici ca fiind o cerere de intervenție accesorie și nici ca fiind o cerere de intervenție principală.

Totodată, Înalta Curte subliniază faptul că Deșliu Ana Madlen a formulat în aceeași manieră cererea de intervenție și în fața instanței de fond, cererea fiind respinsă iar petenta nu a recurs din această perspectivă nici încheierea de amânare a pronunțării și nici sentința.

Având cuvântul, consilierul juridic al intimatului – reclamant precizează că Deșliu Ana Madlen nu a atacat cu recurs sentința și nici încheierea de admisibilitate în principiu a cererii de intervenție, iar aceasta nu poate justifica un interes personal în prezenta cauză, având în vedere obiectul acesteia, respectiv constatarea calității de colaborator a securității a recurentului – pârât.

Se mai arată că nici în cazul în care aceasta cerere ar fi calificată ca fiind o cerere de intervenție principală, nu s-ar justifica interesul, motiv pentru care solicită respingerea cererii, ca inadmisibilă.

Avocatul recurentului – pârât pune aceleași concluzii de respingere a cererii, ca inadmisibilă.

Înalta Curte pune în discuție admisibilitatea, în principiu, a cererii de intervenție formulată de Niculcea Lucian – Mihăiță, precizând că aceasta este o cerere de intervenție pe care acesta a calificat-o ca fiind o cerere de intervenție principală.

Avocatul recurentului – pârât solicită respingerea cererii de intervenție ca inadmisibilă întrucât nu îndeplinește condițiile de admisibilitate.

Consilierul juridic al intimatului – reclamant pune concluzii de respingere a cererii a cererii de intervenție ca inadmisibilă.

Înalta Curte pune în discuție admisibilitatea, în principiu, a cererii de intervenție accesorie, în favoarea intimatului – reclamant, formulată de Mugur Cristian – Ciuvică.

Avocatul titularului cererii de intervenție accesorie, arată că se justifică un interes personal în promovarea cererii de intervenție accesorie, întrucât consideră că prin pronunțarea acestei hotărâri, ar fi afectate drepturile subiective ale petentului, indiferent de poziția Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Se precizează că Mugur Cristian – Ciuvică a fost preocupat constant de presupusa calitate de colaborator a securității, a recurentului – pârât Traian Băsescu, fost președinte al României, iar în anul 2006, acesta a fost condamnat de către instanțele din țară la plata unor daune morale, la acel moment în cuantum de 50.000.000 lei, reținându-se faptul că titularul cererii de intervenție accesorie ar fi depășit limitele unei libertăți de exprimare.

În opinia sa sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de dispozițiile art. 61

Codul de procedură civilă, întrucât interesul justificat este actual, determinat, legitim, din cauza condamnării suferite, iar în cazul în care se va respinge recursul declarat de recurentul – pârât, atunci va putea formula cerere de revizuire a hotărârii prin care a fost condamnat.

Consilierul juridic al intimatului-reclamant lasă la aprecierea instanței de judecată calificarea interesului domnului Mugur Cristian – Ciuvică, de a interveni accesoriu în această cauză.

Totodată, arată că, în contextul stabilirii calității de colaborator, domnul Mugur Cristian – Ciuvică a formulat o cerere de verificare în anul 2006, care există la dosar, aceasta fiind o cerere care a stat la baza emiterii Deciziei nr. 310/2006 a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Avocatul recurentului-pârât, Valeriu Stoica, solicită respingerea cererii de intervenție, considerând că domnul Mugur Cristian – Ciuvică nu are un interes determinat, legitim, personal, născut și actual, deoarece interesul jurnalistic invocat nu reprezintă același lucru cu interesul procesual.

Totodată, consideră că existența unui proces între titularului cererii de intervenție accesorie și recurent nu are semnificația unui interes procesual.

Nici faptul că titularul cererii de intervenție accesorie este președintele Asociației Grupul de Investigații Politice, nu reprezintă un argument pentru justificarea interesului, întrucât nu se confundă interesul pe care îl are în această calitate titularul cererii, cu interesul procesual.

De asemenea, arată că documentele pe care le citează avocatul titularului cererii de intervenție accesorie, prin cererea de intervenție, au fost analizate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și din această perspectivă, nu se justifică cererea de intervenție.

Pentru toate aceste motive solicită respingerea cererii de intervenție accesorie, ca inadmisibilă.

Avocatul Iustin Armașu solicită respingerea cererii de intervenție accesorie, întrucât Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a menționat faptul că decizia a avut la bază o anumită petiție formulată de domnul Mugur Cristian – Ciuvică, iar acest aspect nu reprezintă un motiv pentru admiterea cererii de intervenție, ci reprezintă un motiv pentru respingerea ei, deoarece înscrisurile prezentate de titularului cererii de intervenție accesorie au fost deja analizate.

Totodată, solicită instanței să aibă în vedere și specificitatea litigiului, care nu impune și alte părți, depunând la dosar note de ședință cu privire la inadmisibilitatea cererilor de intervenție.

Înalta Curte pune în discuție admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție Lupea Nicodim Eugen, aceasta fiind o cerere de intervenție pe care titularul ei o califică în principiu ca fiind o cerere de intervenție în sprijinul recurentului Ene Nicanor George.

Avocatul recurentului – pârât solicită respingerea ca inadmisibilă a cererii de intervenție accesorie, întrucât nu este făcută în interesul unei părți, iar intervenientul – recurent Ene Nicanor George nu este în adevăratul sens o parte, întrucât nu s-a admis intervenția la fond.

Consilierul juridic al intimatului – reclamant pune concluzii de respingere a cererii de intervenție ca inadmisibilă, susținând că aceasta nu are legătură cu obiectul

cauzei și nu se poate justifica un interes personal.

Mai arată că cel în favoarea căreia intervine, respectiv Ene Nicanor George, la rândul său, a formulat o cerere de intervenție care la fond a fost respinsă ca inadmisibilă și nu s-a stabilit definitiv calitatea sa de parte, pentru a se stabili ulterior dacă poate avea un intervenient accesoriu în proces.

Pentru aceste considerente solicită respingerea cererii, ca inadmisibilă.

Înalta Curte, luând act de susținerile părților, se retrage pentru a se pronunța pe cererile de intervenție.

Deliberând, Înalta Curte, față de dispozițiile art. 64 alin. 2 Cod de procedură civilă, care reglementează procedura de judecată a cererilor de intervenție formulate în procesul civil, după ascultarea părților, se pronunță pe admisibilitatea în principiu asupra cererilor de intervenție formulate în cauză, astfel.

Referitor la cererea de intervenție formulată de Deșliu Ana Madlen, necalificată ca fiind accesorie sau principală, Înalta Curte, văzând dispozițiile art. 61 alin. 2 raportat la 62 alin. 2 și 3 Cod de procedură civilă, din perspectiva analizării acesteia ca fiind o cerere de intervenție principală, o respinge ca inadmisibilă, având în vedere faptul că cererea de intervenție principală nu se poate formula în calea de atac extraordinară a recursului, ci numai în calea de atac a apelului, și atunci numai cu acordul expres al părților față de dispozițiile anterior citate.

Dacă această cerere ar fi privită din perspectiva caracterului accesoriu și în mod forțat să fie considerată ca fiind o cerere în sprijinul intimatului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, această este o cerere informă pe care Înalta Curte o respinge tot ca inadmisibilă, având în vedere faptul că titulara cererii nu a adus în fața instanței, nici un motiv care să apropie această persoană de interesul părții în sprijinul căreia s-ar pretinde că ar putea să intervină și dimpotrivă, nu a făcut decât să povestească anumite aspecte care nu au nicio legătură cu cadrul procesual din prezentul dosar și nici cu obiectul acestuia.

În raport cu dispozițiile art. 61 alin. 2 raportat la 62 alin. 2 și 3 Cod de procedură civilă, având în vedere faptul că petentul Niculcea Lucian – Mihăiță a calificat cererea de intervenție, ca fiind în mod clar o cerere de intervenție principală, Înalta Curte o respinge ca inadmisibilă întrucât, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă citate anterior, nu se poate formula o cerere de intervenție principală, în calea extraordinară de atac a recursului.

În ceea ce privește cererea de intervenție accesorie formulată de Mugur Cristian – Ciuvică, în raport de considerentele dispozițiilor art. 61 alin. 3 Codul de procedură civilă, și totodată, în raport cu dispozițiile procesuale amintite anterior, care permit formularea unei astfel de cereri de intervenție accesorie în faza recursului, Înalta Curte constată că sunt îndeplinite condițiile admisibilității în principiu în cazul acestei cereri, deoarece supunând cererea acestui examen superficial, pe care instanța îl realizează în faza admisibilității, în principiu, rezultă că interesul intervenientului a fost dovedit.

Înalta Curte subliniază că, indiferent de modul în care ar fi privit obiectul prezentei cauze, nu poate fi calificată ca fiind o cauză cu caracter personal, în care o cerere de intervenție ar fi în această fază procesuală și nu numai, inadmisibilă, ci dimpotrivă este o cauză cu un cadru procesual prestabilit, însă aceeași doctrinari menționați anterior, sunt constanți, ca, de altfel, și jurisprudența instanțelor naționale,

în a stabili că împrejurarea prestabilirii unui cadru procesual într-o acțiune civilă, nu împiedică de principiu, formularea unei cereri de intervenție accesorie în sprijinul uneia dintre părți.

De asemenea, în susținerea admiterii în principiu a acestei cereri, Înalta Curte arată că interesul pe care un intervenient accesoriu îl aduce în fața unei instanței, nu trebuie neapărat să fie un interes material, ci caracterul acestuia poate fi și acela al unui interes de natură morală.

Având în vedere și împrejurările pe care Mugur Cristian – Ciuvică, le-a învederat în cererea de intervenție și pe care le-a probat prin actele depuse, Înalta Curte consideră că această condiție, a unui interes palpabil, necesar intervenției accesorii nu atât de caracterizat ca în materia intervenției principale, este dovedit în prezenta cauză, astfel că în baza textului de lege menționat, admite în principiu cererea de intervenție, formulată de către intervenientul accesoriu Mugur Cristian – Ciuvică, în favoarea intimatului – reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, constatând că acesta are interesul de a interveni în proces în favoarea acestuia din urmă.

Cu privire la cererea de intervenție formulată de Lupea Nicodim Eugen, Înalta Curte constată că aceasta este în mod evident inadmisibilă, întrucât acesta nu numai că nu a făcut dovada interesului pe care l-ar putea avea, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate invocată de către partea în favoarea căreia vrea să intervină, însă atitudinea și poziția sa procesuală sunt oscilante, câtă vreme titularul cererii a investit instanța, să califice cererea ca principală, în cazul în care aceasta va fi respinsă ca fiind accesorie.

Înalta Curte arată că nici din perspectiva caracterului ei de cerere de intervenție principală, aceasta nu poate fi primită, având în vedere toate argumentele arătate anterior, respectiv faptul că intervenția principală nu este admisibilă în faza de atac a recursului.

Având în vedere admiterea în principiu a cererii de intervenție accesorie, Înalta Curte stabilește în acest moment cadrul procesual din prezentul dosar, și arată că acesta este format din recurentul – pârât Bănescu Traian, intimatul – reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, intervenientul accesoriu Mugur Cristian – Ciuvică în favoarea intimatului – reclamant și recurentul Ene Nicanor George, în ceea ce privește recursul acestuia împotriva încheierii interlocutorie prin care i-a fost respinsă cererea de intervenție accesorie în primul grad de jurisdicție.

Înalta Curte, având în vedere că la acest termen de judecată s-au formulat precizări ale motivelor de recurs, și apreciind că ar trebui parcurse și de către avocatul intervenientului accesoriu, pentru a da posibilitatea acestuia să ia cunoștință de conținutul acestora, propune acordarea unui interval de timp în acest sens.

Avocatul intervenientului accesoriu în favoarea intimatului- reclamant solicită acordarea unui termen în baza dispozițiilor art. 65 alin. 2 Cod de procedură civilă.

Înalta Curte statuează faptul că și intervenientul accesoriu Mugur Cristian – Ciuvică preia din acest moment procedura, astfel încât are toată deplinătatea drepturilor sale procesuale.

Avocatul recurentului- pârât arată că va comunica un exemplar al precizărilor depuse și către avocatul intervenientului accesoriu.

Consilierul juridic al intimatului – reclamant precizează că dorește să

formuleze un punct de vedere în scris cu privire la aceste precizări.

ÎNALTA CURTE:

Constatând că prezenta cauză nu se află în stare de judecată;
Având în vedere admiterea în principiu a cererii de intervenție accesorie formulată de Mugur Cristian – Ciuvică;

Pentru a da posibilitatea părții nou introduse în proces, respectiv intervenientului accesoriu, precum și intimatului – reclamant, de a parcurge și de a formula punct de vedere cu privire la precizarea motivelor de recurs și invocarea aspectelor referitoare la inadmisibilitate;

În conformitate cu dispozițiile art. 65 alin. 2 Codul de procedură civilă;

Pentru respectarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare;

DISPUNE:

Amână judecarea cauzei la data de **25 februarie 2022**, pentru când părțile au termen în cunoștință.

Pune în vedere intimatului – reclamant și intervenientului accesoriu să formuleze punct de vedere cu privire la precizarea motivelor de recurs.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 5 noiembrie 2021.

JUDECĂTOR,
A. R. Tudose

JUDECĂTOR,
A.R. Ghiculescu

JUDECĂTOR,
I. Barbă

MAGISTRAT ASISTENT,
I.A. Leasă

Termen: 25 februarie 2022

T.C. recurent - pârât

- Băsescu Traian

T.C. intimat - reclamant

- Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității

T.C. intervenient accesoriu

- Mugur Cristian – Ciuvică;

T.C. recurent

- Ene Nicanor George, prin mandatar Ene Dragoș Marian